

T A K Á T S G Y U L A

Kymi folyónál

*Szellőcske, csitt! Csak lábujjbegyen!
Lányruha villog a parton.
Fürdeni, most jöttek ide.
Szennyes a kék ruha, karton.
A málna közé beinalnak.
Nincs vége, se bossza a dalnak.*

*Mezítelel, szappan a kézben,
így jönnek ők újra elő.
Bőrük bava csillog a napban,
és fénylik a parti mező.*

*Szamóca közül lesem óket.
Száradnak a tiszta rubák.
Fejükre terítik az inget,
és visszacsap, újra az ág...
Mennek a sziklán. Hej, biza kár!
Olyanok, mint a battyúmadár.*

KYMIJOELLA

*Hiljaa tuulenvire! Vain varpaillaan!
Tyttöjen helmat rannalla vilabtaa.
He tulivat täinne parabiksi uimaan.
Sininen kesämekko pesua odottaa.
Vadelmapensaan suojiin pujahvatavat.
Vaila buolta siellä laulelevat.*

*Alatsi, käsisäään vain saippua,
tulevat piilostaan näkyviin.
Välkehtii valossa iho lumivalkea,
ja rantaniitty hebkuu niin.*

*Tarkkaan tytöjä mättäältä mättääälle.
Pubtaat vaatteet kuivuvat kobta.
Kun be sitovat paidan päänsä pääalle,
ja joku minua sivaltaa... taas oksa.
He kirmaavat kalliolle. Kylläpä harmittaa!
Näin joutsenen muodon neidot jo saa.*

Világos éjszaka

*Vembes a kancánk... Lassan baladunk.
A szénászag, mint az árnyék követ.
Vízesés dala bujkál a fák között.
A bolddelej borzolja a füvet.*

*Fölöttünk dereng az északi este.
Erdők és tavak fürdenek benne,
s mintba a táj az égi sugárboz
patyolat ruhában emelkedne.*

*A nefelejcs közt várt ránk a komp.
Ott, hol a folyó alszik a sziklán.
Reccsent a sodrony és zenélve
lovastól úsztunk, babot basítván...*

*Aztán csend... Még a nyírfa se mozdul.
A szép Viánó alszik a házban.
Csak a rönkök úsznak a folyókon,
tenger felé a kéklő homályban.*

YÖTÖN YÖ

*Tammamme on Zine... matka matelee.
Heinänbaju varjona kannoillamme.
Kosken laulu piilosilla puiden keskellä.
Kuun kuuma kajo lumoaa ruohikon.*

*Yllämme valkenee pohjolan ilta.
Siinä kylpeväät metsät ja järvet,
kuin maisema kurkoNaisi kobti
taivaan valoa pyhävaatteissaan.*

*Lemmikkimättääällä odotti lossi.
Siellä, missä joki nukkuu kalliolla.
Kaapeli kiristyi, lähdimme soitellen
kera hevosten, kokka kobisten...*

*Sitten biljaisuus... lebtikään ei liikabda.
Kaunis Vieno nukkuu tuvassa.
Vain tukit lipuvat joissa,
kobti merta sinen bämärässä.*

Finn tanyán

*Derék parasztok... Oly nagyok, mint a medvék.
Ujjuk bökésétől bizony hanyattesnék.
Téjen, vajon nőnek és esznek sok halat.
Forró gózben hetente kétszer mosdanak,
és meztelen járnak az udvaron, miként
a szellő! – Látod a tónál a sok legényt? –
Szégyenük nincs. Meleg gyereksemmel állnak.
Maguk gazdája mind. Nem csoda, ha bátrak...
Itt még fénylik az ég. Ottbon sötét lehet.
Nyársként álló erdők tartják fenn az eget.*

SUOMALAISELLA MAATALOLLA

*Talonpojat rotevat...suuria kuin karbut.
Sormiensa töytäisystä taipuisin kuin varvut.
Maito, voi, runsas kala ruokanaan.
Kuuma löyly joka viikko heidät pubdistaa,
tuulispääänä alasti pihan poikki kirmaavat!
Näetkö rannalla nuo miehet urheat?
Vailla häpeää, lempein lapsensilmin katsovat.
Oman elämänsä berrat. Ei ihme kun robkenevat...
Siellä kotona kai jo hämärtää. Täällä taivas iltaa valaisee.
Metsät lailla seipään taivaankantta pitelee.*

Lassi Mäkinen fordításai

Öböl nádassal